

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára
háshoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény
a bélyegdíjon felül, minden három hasábos pettsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

51. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **KLÖKNER PÉTER** kiadó könyvkereskedésében vét. nek fel.
Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos pettsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

✉ Kéziratok nem küldetnek vissza. ✉

Előfizetési fölhívás

„SZÉKESFEJÉRVÁR”

társadalmi heti közlöny

1873-ik év III. évfolyamára.

Egész évre 4 frt.

Félévre 2 frt.

Negyedévre 1 frt.

Az előfizetési pénzeket folyó hó 25-ig kérjük a lap kiadó-hivatalához **KLÖKNER PÉTER** könyvkereskedésébe küldeni, hogy a czímlapok kinyomatása s a lap szétküldésében fönnakadás ne történjék.

Vidéki előfizetések megtételére ajánljuk a postai 5 krros utalványok használatát.

A kiadó-hivatal.

Fejérmegyei kör Pesten *)

Pest, 1872. decz. 2

Tekintetes szerkesztő ur!

Kérjük a következő soroknak becses lapjába való felvételét:

A mult hóban a pesti tudomány- és műgyetem fejérmegyei hallgatói között a következő tartalmu aláírási ív is forgott: „Uram! Tagadhatlan tény,

*) Egész terjedelmében közöljük e levelet, hogy ezzel is kifejezést adjunk meleg részvétünknek, melylyel az eszme iránt viseltetünk. Szerk.

TÁRCZA.

A rózsza születése.

„Wie zagst du Herz in solchen Tagen,
Wo selbst die Dornen Rosen tragen.“
Uhländ.

Élt egyszer egy szegény szerencsétlen anya. Hol és mikor élt, az nem tartozik történetünkhöz, mert hisz vannak dolgok, melyeknek az emberi szív, s ismét olyak, melyeknek az eszmék csöndes, láthatlan világa hazájuk; e kettő pedig otthon van mindenütt, a hol csak emberek és azok fejében gondolatok vannak.

Annyi fájdalom s szerencsétlenség között egyetlen öröme s társa volt: leánya. Csak két vendég volt jelen e kis leány születésekor. A nap és a föld. A föld azon tövisbokrot nyújtá ajándokul, melyre az anya fájdalomában ledőlt, a nap mosolyát, mely szebb jövőt, ki mondhatlan boldogságot hirdetett s megteremté az emberi szívnek egy különös elődijét, a reményt. E gyermek anyja biborban született és születésénél sok száz vendég volt jelen. Ő is két nevezetes ajándékot kapott; atyja udvarának egyik részétől a tövisbokor helyett az irigységet, a másik részétől egy semmitmondó mosolyt. Ki volt gazdagabb?

hogy a társulási szellem erősbödése nagy mértékben elősegíté a civilisatio terjedését s a morális erő és befolyás gyarapítása mellett anyagi jólétet is köleszött egyeseknek úgy, mint nemzeteknek! A társulási szellem erősbítése elmulaszthatlan kötelessége tehát minden, — különösen pedig érdekeit teljesen és helyesen felfogni tudó művelt — embernek. Igaz, hogy mi csak kevés tényezőként folyhatunk be e szellem gyarapítására; de semmiből egyszerre nagy dolgokat létrehozni nem lehet s igyekeznünk kell a civilisatio zászlójával kezünkben előtörni, még azon tudatban is, hogy azon seregnek, melyet az alá toborzani fogunk, az elavult eszmék s a közügyek iránti közönyöség embereivel igen erős s fájdalom — korunkban még tán kétes — harcra kell keresztül küzdenie. De azért csak előre, a győzelem előbb-utóbb a miénk leend, hisz a mi soraink folyton erősbülni s az övéik gyengülni fognak. Ismerjük kötelességünknek mindannyian embertársaink, különösen pedig a hozzánk közelálló ügyei iránt érdeklődéssel, ezt pedig legegyszerűbb módon úgy érhetjük el, ha más megyék Budapesten tartozkodó művelt ifjúságának példájára „Fejérmegyei kört” alakítunk, mely egyrészt támasza legyen megyénk szegény, de szellemi gazdagságuk által a segélyt megérdemlő egyetemi polgárainak, másrészt azt a szívélyes barátságot, mely a magyaroknak oly kiváló és más nemzeteknél fel nem lehető tulajdona, fentartsa és fejleszse.

Ezen ívet a fejérmegyei származásu ifjak csekély kivételével, számszerint hetvenen aláírták, s december 7-én a „Nádor szállodában” tartott előleges értekezleten igen szép számmal — különösen pedig az ügy iránti nagy buzgósággal — jelentek meg s ott a kör alapszabályainak fölveit: segélyzés, önképzés, a társas szellem fentartása, körvonaloza, azok kidolgozására ideiglenes bizottságot választottak. E bizottság a következő tagokból áll: elnök Kuti József, bizottmányi tagok: Verner Ferencz, Ko-

vács Lajos, Batta Bertalan, Büttel János, Gebhard Károly és Smittely József, pénztárnok Petrás Andor.

S most engedje meg a t. szerkesztő ur, hogy addig is, míg alapszabályainkat a nagyérdemű fejérmegyei közönségnek bemutatjuk, főbb vonásokban vázoljuk körünk célját. Mint már a felhívásból kitűnik: főcélja megyénk szegény, szorgalmas tudomány- és műgyetemi ifjainak segélyzése. Ismerve szegényebb társaink helyzetét, oly annyira szükséges ez, hogy meg nem bocsátható vétkes hanyagságnak tekintjük ezen körülményen bármilyen módon nem változtatni. Hisz számosakat látunk, kik teljes odaadással függének pályájukon, de anyagi körülményektől nyomtatva, a kenyérkeresetnek egészen idegen, pályájuk szellemétől elütő nemére vannak utalva. Így történik aztán gyakran, hogy megyénk jobb tehetségu ifjai, kik a tehetségeik által kijelölt pályán óriások leendettek, a kenyérkereset miatt ezen pályától elúttatván, szellemökre nézve folyton nyomasztó körülmények között elsatnyultak. Ezen segíteni, s pedig elsőrendben megyénk intelligentiájának kell.

Ha tisztán egyes városok, mint Szabadka, képes az odavaló pesti egyetemi polgárok „Szabadkai köré”-nek évenként 600 frtot áldozni, úgy felteszszük, hogy Fejérmegye, mely kiterjedéséhez képest Magyarhonban tán legnagyobb intelligens osztálylyal bír, egy hasonló czélú kört nemesen fog pártolni.

A második czél az önképzés, melyet értekezések, felolvasások s könyvtár létesítése által vélünk elérhetni.

S végre utolsó czélunk a barátság fentartása. A fentebbi pontokban látrak voltunk körünk alapelveit vázolni, s még megemlítjük, miként hisszük az igének testtételét.

Ismerve megyénknek a tanügy körüli áldozatkészségét, minden nemes eszme iránt lelkesülő leányait és férfait: azon reményben fogjuk szétkülöni alapító s pártoló tagok aláírására szánt iverket,

A kicsiny, bár herczegünek leánya, mégis rabszolganak volt gyermeke, s azért futott az anya, futott fejedelmi atyjának kevélysége s a világ előitéletei elől; futott, hogy megmentse gyermekének életét. E nőt az udvar nevelte nagyra, s bár romlatlan, de elpuhult szívét annyi csábnak kitéve, boldogtalanná tette őt. Leányát az üldözö sors és nyomor nevelték s anyja vigasztalójává tették szerencsétlenségében. Melyik volt a jobb nevelő?

Ki tudná azt mind elszámlálni, mely országokon keresztül hánytá-vetette őket a sors, mennyi nélkülözést és megaláztatást kelle szenvedniök s ha ekkor a király leánya elveszté minden hitét egy jobb jövő s az ember magas rendeltetése iránt, a rabszolga leánya megvigasztalta őt.

Ily sors után nem kell csodálnunk, ha a szép Rózsa sötét szemei fölserdültéig oly különös kifejezést nyertek. Szeme oly sötét volt, miként az éj s mégis a napnál fényesebb.

E szem az ő mély tekintetével, a nemes megadással, mely benne ragyogott, a szenvedés történetkönyvének lett volna nevezhető. Szeme fekete bársony pázsit volt, melyre naiv ártatlanság, kegyeletes áhitat, titkszerű s mindent átölelő fantázia egész távol a világ zajától gyermeköltönyben jártak játszadozni. Csak ott a szögletben pillantottál meg egy sötét vonást, gondolat, bánattal teljeset, mely komoly nevelőként szemlélté

e gyermekek játékait, s üde ártatlanságukon félig mosolygni, félig busongni látszott.

A szegény anya hazáját feledni nem tudá, s hosszas barangolás után, midőn már azt hívé, hogy csak ő emlékszik történetére, szülőhelye közelében akart letelepülni gyermekével. Egy alacsony kunyhó volt itt lakásuk, mellette a hegyipatak ömlött le vidor zajával s mögötte erdő terült el. A völgy lakosai csakhamar szentként tisztelték a szép leányt, hisz ő oly megvigasztalóan tudta nekik elmondani, hogy szenvedések a legjobb izü gyümölcsöknek magvai, ott állt betegek ágyánál s a haldokló utolsó pillantásával arcáról olvasta le az enyhülés ígét.

Nem tudták kilétét s nevét, és ismerve előszertetét a virágok iránt, elnevezték őt a völgy legszebb virágának.

Különös búbáj vette őt varázsvesszejevel körül. Lelkének egyetlen közönséges vonása nem volt s jellemé élénk betűkkel volt a természet mesterkeze által arcára bevésve. Egész életén át porban járt s tüskék közt lépdelt, de az első bapizskitani, az utóbbi megverzeni nem tudta. Jellemre úgy mint külsőre különös keveréke volt ő a női szendesség s a büszke, túlcspingó erőteljességnek. Olyan volt lelke mint a néma hatalmában dagadó tenger, melynél csak medrének mérhetlen mélysége okozza, hogy túl nem csap korlátain. E sajátságainál fogva természetes volt a fölény,

hogy egyoldalról sem fogunk szükkeblüségét tapasztalni. Alapító s pártoló tagoktól várjuk tehát egyelőre felvirágzását. Az ily módon begyűlt összeghez járulna a Székesfejérvárt e célra tartandó felolvasások, műkedvelői előadások s táncvígalmak tiszta jövedelme is.

Mennyire fog körünk nemes feladatának megfelelni, az a jövő titka, de hiszszük, hogy szózatunk nem leend a pusztában kiáltónak szava s az általunk felkarolt eszme nemsokára diadalát ülendi.

Az ideiglenes bizottság nevében
Kuti József, **Kovács Lajos,**
 elnök. jegyző.

Lótenyésztési ügyünk.

A fejmegyei állandó lótenyésztési bizottság, részint, hogy a megyei lótenyésztés lendületéről örvendetes és megbízható adatokat szerezzzen, részint hogy a rendelkezése a att álló tenyészanyag tüzetes ismeretéhez jusszon, a tenyészkancaik községenkénti összeírását s osztályozását még a nyár folytán elrendelvény, a külső bizottsági tagok dícséretes buzgalmanak sikerült a nagy feladatot kitelhető pontossággal akként megoldani, hogy az általuk beküldött összeírás ivek-ből összeállított megyei átnézet nemcsak statisztikai szempontból nyújt becses adatokat, hanem a lótenyésztési bizottság jövődől működésében is csatlakozóan fonalul szolgál.

A kimutatás szerint van a megyében (Székesfejérvár városát is beleértve) 9688 kanca, melyből 2310 állami ménül származott.

A kancák jellegét illetőleg: könnyű 4915, közép 3951, nehéz 822. Tenyészképességre nézve: kitűnő 1194, alkalmas 7326, alkalmatlan 1168.

E szám a megye egyes vidékein különböző arányban oszlik meg; de lehetetlen észre nem venni a kedvező lendületet, melynek a lótenyésztés ügye ez időszerint örvend s ha a jelenlegi állapotot hasonlatba tesszük a közelmúlttal, nem jogosulatlan a remény, hogy gazdasági közönségünk, felismerve ama kiszámíthatlan előnyt, melyet a lótenyésztés úgy a gazdaságra, mint az általános vagyonosságra nyújt, ez irányban is a lecszebb jövőnek nézhet eléje.

A folyó évi október havában megtartott tenyészési jutalomdíj osztás alkalmával pályázatra elővezetett lovak mennyisége elvitatlanul bizonyított az érdek-lődés mellett, melylyel a tenyésztés emelésére évenként rendeztetni szokott állami jutalomdíj-osztások iránt gazdasági közönségünk viseltetik, úgy annyira, hogy a díj-osztó bizottság kénytelen vala a miniszteri utasítástól eltérve, a jutalomdíjakat a helyi viszonyokhoz alkalmazott beosztás szerint kiszabni; a pályázatra ugyanis oly meglepő számban jelentek meg kitűnő ápolásban részesült s feltűnő szép terméti kancacsikók és kitűnőleg sikerült szópás csikóval bemutatott anyakancák, hogy azoknak kiérdemelt jutalomdíj nélkül való visszabocsátását a bizottság ép az elérni kívánt cél érdekében méltánytalannak látta volna.

Tagadhatlan, hogy a kedvező állapot megteremtésében érdeme van azon bizottságnak, mely a megyei lótenyésztés emelésére irányzott működését — mltsagos gr Zichy Nándor ur jeles és szakavatott elnöksége alatt — már huzamos idő óta áldásosan folytatja, de a helyzet további fentartása hasonlóképp nem kis tapintatot, éberséget igényel. Az elért siker jövőre való megőrzése legnagyobb részét a fedezetelési állomások okserü beosztása s a kirendelendő ménlo-
 vak tapintatos megválasztásáról van feltételezve s e tekintetben biztosak vagyunk abban, hogy bizottsági

melyet egész környezetére gyakorolt, s ő bárhol haj-totta is le fejét, minden szelidsége s önfeláldozása mel-lett úrnő volt, s katonaságát oly finom szellemi rugók képezék, melyek legyőzhetlenül tartják fogva az em-beri szíveket. A királynői fölény és egyrészt nagy önuralom s női szendesség, másrészt büszke s féktelen életerő voltak fővonásai: oly tulajdonok, melyeknek birtokosai csak a trón vagy a sír számára teremtvék.

De mi zaj veri fel az erdő vadait? Magas por fellg kavarog, melyből a vadászkiáltók zenéje kutya ugatással vegyítve hallatszik. A trónörökös jő vadászni. Vigyázz, vigyázz fejedelmi ifjú, nem tudod-e, hogy az erdő bíbájós tündérek hazája? Elkábitat itt egy vi-rágnak illata vagy lekőhet egy csendes tónak tekin-tete. Ugy e, u-y-e?! Te meglátad őt, a völgy legszebb virágát s gondolatlan szívedre tüzed. S ő is meglátott tégedet, ő is megszeretett s szíved lön jótékony ta-lajjára, melyből éltető, egész valóját átkeringő vér gya-nát szívta magába a szép leány a szerelmet.

Igen, az erdőben találkoznak ők naponkint a királyfi s a rabszolgalány. Nincs fenségesebb mint látni egy hatalmas lelket, melyet erejének felistenes talap-zatáról a szerelem leszállit s egy gyarló lélekhez oda-köt. A szerelem az egyenlőség legjobb tanára. Mennyi nőiességnak kellett e leány keblében lennie, hogy ellensúlyozza büszkeségét s szíve által urál ismertesse

elnökünk ő mltsaga valamint eddig, úgy jövődöre is fog utat s módot találni, befolyását akként érvénye-síteni, hogy megyénk sajátlagos érdekei szem elől ne tévesztessenek.

1873. évi fedezetelési idényre javaslatba hozattak a következő állomások: Székesfejérvár, Lovasberény, Vaál, Bicske, Etyek, Sárosd, Seregélyes, Herzegfalva, Martonvásár, Soponya, Káloz, Ondód, Polgárdi, Dunapentele, Bodaik, Sár-Szent-Miklós, Perkáta, Aba, Bog-lár, Czece, Vereb és Adony. B.

Hatósági élet.

Szabad királyi Székesfejérvár város bizottmányának folyó hó 16. és 17-én tartott havigyűlése.

Elnök: Zuber József főispán. Jegyző: Juraszek Ferencz, főjegyző.

A gyűlés első tárgyát a megürrült gazdasági ta-nácsosi állomás betöltése képezte. Folyamodól egye-dül Szepelt Nándor jelentkezvén, — gazdasági ta-nácsossá egyhangulag megválasztott.

A jövő közgyűlés tartásának határnapjául január 27-ke tüzetett ki.

A kapitányi hivatalnál megürrült irnoki állomás ideiglenesen Laczkovics Miklóssal töltetett be. A megürrült állomásra pályázat fog hirdettetni s a legköze-llebbi közgyűlésen választás után betöltetni.

Novák Kálmán polgármester indítványa folytán a gazd. tanácsosi állomásról leköszönt Turják János a szőlőszeti bizottmány elnöküül továbbra is felkeretett. Ezután felvétellett a napirend.

Az 1872-dik évi XXIV. XXV. és XXVI. tör-vénycikkek felolvasás után tudomásul vétettek.

A magyar királyi miniszterelnökségnek folyó év 2198. szám alatt a közönséghez intézett s a közlelbbi miniszterválságról szóló értesítvénye felolvasás után tudomásul vétetett.

A belügyminiszteriumnak a községi adóvégrehaj-tás tárgyában kelt leirata, kiadatott a főszámvevőnek, pénztárnoknak és a sarkaló bizottmányának.

Olvastott Győrmegee közönségének átirata az állandó katonaelzállásolás módszerének rendezése tár-gyában. Elfogadtatott.

Lőcsé szabad királyi város közönségének 2666. számu átirata a közigazgatási és árvászeki költségek-nek állami fedezése iránt, — mivel már hasonszellem-ben felsőbb helyre szintén felirat intéztetett, egysze-rien tudomásul vétetett.

Fekete József városi bizottsági tagnak írásbeli in-dítványa a királysor utcában szükségelt hidnak épi-tése tárgyában, kiadatott az építészeti szakosztálynak.

Olvastott Zalay Alajos bizottsági tagnak három rendbeli indítványa: 1., hogy a Széchenyi-utca a sár elhordása által meelőbb járhatóvá tétessék; 2., hogy a buzapiacz rendezése azonnal kezdetét vegye s az ott lakó háztulajdonosok a költségek fedezésében kór-zájárlásra szólítottassanak fel; s 3., hogy a városi kór-házelőtti útnak ily késő, nedves és egyáltalán alkalmatlan idő mellett folyamatban levő kiigazítása egyéb technikai indokok elhallgatása mellett a városi pénz-tár érdekében beszüntetessék és jövőre hasonló munká-lat ily kedvezőtlen időszakban ne engedélyeztessék.

Ez indítványok hosszu vitára adtak okot, annál is inkább, mivel a Széchenyi-utca sarának elhordása a városnak 4—5 ezer forintjába kerülne, a cél még sem éretnék el s különben is a jelenben létező pénz-hiány a legnagyobb gát. A vitában résztvettek: Say Ferencz, Say József, Harranek József, Novák Kál-mán. Utóbbi felemlítté, hogy a Széchenyi-utca a vá-rosnak évente 10.000 forintot jövedelmez s ennél fogva annak gyökeres javítását ő is óhajja, és pedig már

el azt, kinek magasan fölötte áll. — De közönséges lelkek csakhamar kimerülnek egy nagy érzelem terhe alatt, s mi az egyik lelkek természetes kifolymánya s érzelme, a másikat elperzseli. A királyfi nem ért meg szép kedvesét s mi a leánynek szívével összenőtt, mi életföltételvé vált, a királyfinak csak játék vala, egy habfüvalom, mely a hogy született úgy volt eltű-nendő. A szerelem, mely gyöngy a nő szívében, csak buborék volt a királyfiában.

Mint kapott szívéhez a szép Rózsa, midőn a her-czeg elhagyta őt, hogy, mint mondá, országlári indo-kokból megnőtüljön; de nem szolt, átokra nem nyitak ajkai s csak aztán rogyott össze, midőn kedvese eltűnt látóköréből.

Van-e toll, mely fájdalmát leírhatná? Nem futotta be az erdőt vad fájdmában, hogy a deli özeknek, a sudar fáknak, a hatalmas oroszánknak örjögve beszélje el halálosan sebzett szíve történetét, haját nem tépte meg, hamut nem hintett fejére, ő nem szolt s szívébe temette fájdalmát, (különös temetés, hol a koporsó volt a halott, a halott pedig sajgaton élt a koporsó-ban!) hazament s csak megkétzerezte önfeláldozását.

Elment naponkint a túskebokorhoz, melyre dőlt anyja születésekor, tán ezt tekintette éltének jelképeül, Egy napon halva találák e bokor tövében; s fájdalom megölte őt. Ez arcz szép volt még akkor is, midőn a

a jövő tavasszal; de hogy a város azt eszközölni ké-pes legyen, egy nagy kölcsön felvételére van utalva, miért is utaink érdekében a tervezet és kölcsön meg-állapítása céljából egy bizottságot óhajjt kineveztetni; a sár elhordását a Széchenyi-utczáról ez uttal azért nem tartja czélszerűnek, m'után abból a városra csak-nem elviselhetlen teher származnék s az út még sem lenne jobb karba téve. Ez okoknál fogva ő gyökeres javítást óhajjt és pedig nem csak a Széchenyi-utczát, hanem a többi utakét s utcákét is. Turják János szin-tén nem látja czélszerűnek a sár elhordását a Szé-chenyi-utczáról, nehogy ekkép a víz megállása még a jelenlegi állapotnál is rosszabbat idézzen elő.

Zalay Alajos tudja, hogy a sár elhordása pénz-be kerül, de gondoskodni kell pénzről, s ha egyszer vámot szedünk, a sár meelőbbi elhordásáról is gondoskod-junk. A vitában résztvettek még: Markus, Patay, Szendefy, Gebhart, Szűts István és Peidl bizottsági tagok.

Végül határozatba ment, hogy a Széchenyi-utca érdekében a szepítészeti bizottság egy terv és költ-ségvetés meelőbbi beterjesztésére utasittatik, s egyut-tal az intézkedés sürgössége tekintetéből legközelebb rendkívüli közgyűlés fog tartatni.

Olvastott hivatalos jelentése Novák Kálmán polgármesternek, mint a városi gyepfödek haszonbér-lete iránt kiküldött bizottság elnökének a folyó évi 328/4300 szám alatti meghagyásra, mely a tanács ál-tal pártolólag terjesztetett be. A jelentés főbb pontjai: hogy a gyepfödek ezental is házi kezelés mellett adassanak ki, s hogy minden kihajtott marha után 7 frt fizetessék, továbbá a városi szántófödeknek has-zonbérbe történendő kiadása ezental 50—100 holdan-ként történjék s jövőre a tanyarendszer állapításék meg, több, néhány holdat képező területek adassanak el, valamint a szőlők előtti földek is, a szőlőkhez csa-tolandó gyümölcsösöknek adassanak el. A nagy figye-lemmel kidolgozott jelentést tán lapunk jövő számá-ban közzéteendjük. A jelentés felolvasása után többen szóltak a tárgyhöz, különösen azon tény körül pon-tosult a discussió, hogy a 7 frt legeltetési díj 6-ra szál-líttassék le; azonban beható tárgyalás után a 7 frt fogadtatott el, míg a szántófödek haszonbéri ideje 6 évi tartamra határozatott. A területek kiosztását meg-határozó javaslat kidolgozása egy szűkebb körű bi-zottságra bízott. Az eladáras javasolt földek elárusi-tása csak felsőbb jóváhagyás után történhetvén, ez okból a miniszteriumhoz történendő felterjesztés elha-tározatott. A javaslat kidolgozásával a megbízott bi-zottmány munkálatát a legközelebb tartandó közgyű-lés elé terjesztendi.

Olvastott a városi tanácsnak folyó évi 4066. számu végzése, melylyel az 1866 ik évi házi pénztári felülvizsgált számadásokat beterjeszti. A bizottsági gyű-lés a felmentési okmány kiadását elrendelte.

A városi tanács végzése, melylyel Fejérmegyeének szegényügyi szabályzatát a bizottsághoz beterjeszti, tudomásul vétetett.

A városi tanács végzése, melylyel a helybeli ke-reskedelmi banknak, mint légszeszvilágító társulatnak a letett biztosíték tárgyában benyújtott folyamodványát bemutatja, felolvasás után elfogadtatott.

A „Purger-malom“ átruházása tárgyában bete-rjesztett tanácsi végzés helybenhagyatott.

Olvastott a városi tanácsnak folyó évi 4660-ik számu végzése, vonatkozással Erdős József pénzügyi tanácsosnak a késedelmes adófizetőküül szedett végre-hajtási költségek tárgyában benyújtott jelentésére, mely-ből kitűnt, hogy a városi adóvégrehajtók szorgalma folytán 22 ezer forint hátralék s 600 forint késedelmi kamat hajtatott be, miért is a bizottsági gyűlés min-den végrehajtónak fejenként 60 frt jutalomdíj kiadat-tatását rendelte el. Az időnként történendő jutalom-

halál ütötte fel rajta tanyáját, meghatók voltak azok a nemes vonások, a megtört szemek, melyek fényét talán discsör gyanánt vitte el magával a lélek. De őh csoda! A túskebokron egy gyönyörű piros virág dísz-lett, oly büszke, pompás és oly nemes mint ő.

Emlékül reá, halála órájában, erdei villik tüzték ezt ide, mint a rege mondja, s a völgy lakói, miként őt, rózsának nevezték.

* * *

Szép virág, ha reád tekintek, eszembe jut mindig ő, mert jelképe vagy élete- és jellemének.

Ha az ibolya a visszavonuló és csöndes szerény-séget, a liliom a gyermekded ártatlanságot jelzi: te a szomorú sorsban, túskek között is a büszke szépséget, az életerő teljét s a szerelmet.

Oly szép, oly büszke, oly élettéljes s mégis gyön-géd vagy mint ő: légy emléke s jel arra, hogy egy szerencsétlen érzelm ily nemes, nagy lélekbe vetve a legnagyobb tragikum magvával szolgálhat, s egyedüli vigaszul ébreszd fel születésed története által minden-kiben a gondolatot, hogy nem a rózsák tövist, hanem a tövisék is rózsát teremnek.

Tövisbokor volt élete és ő a rózsá rajta.

Szűts Miklós.